

El piano | Andrea Jofre | Actualitzat el 18/09/2014 a les 01:25

Nou. «Felt Mountain»

L'he ballat, l'he dormit, l'he ensenyat, l'he plorat, l'he cantat i l'he regalat: l'he escoltat cançó a cançó amb altres persones amb els ulls tancats

Jordi Lafebre

De vegades faig un joc mental, un joc d'inventar-me què seria si no fos una persona, com en aquella mena de concurs que feia la Raffaella Carrà a *¡Hola Raffaella!*. *Si fuera*, es deia. L'esforç mental d'imaginar -i raonar- quina fruita, quin tipus de casa, quin moble o quina hora del dia seria si no fos una persona però seguís volent ser la persona que sóc. És una tonteria, segur, però és divertit i mai he arribat a cap conclusió definitiva com ?pinya, mas, tauleta de nit, quarts de nou del vespre?. La meva enumeració és canviant, i habitualment es contradiu entre un cinquanta i un setanta per cent amb l'anterior.

Però, si per un d'aquells avatars de la vida, unes persones vestides de festa assegudes en un sofà d'escai blanc al costat de la Raffaella Carrà volguessin endevinar un personatge, aquest personatge fos jo, i després del *si fuera* una fruita, un tipus de casa, un moble o una hora del dia a algú se li acudís pensar en *si fuera* un disc: aquesta la sé.

L'he ballat, l'he dormit, l'he ensenyat, l'he plorat, l'he cantat i l'he regalat: l'he escoltat cançó a cançó amb altres persones amb els ulls tancats, de costat o en la distància, resant tot el que no sé resar perquè hi veiessin el que hi veig jo. L'he volgut haver fet jo una cinquantena de vegades i l'he escoltat des de molts llocs diferents trobant-hi costats que no havia vist, com les cares i arestes ocultes d'un poliedre.

He pensat que els últims minuts de vida d'una agonia mortal sonaven com «Deer Stop (<http://www.youtube.com/watch?v=9bKNTXJKoAw>) ».

«Oompa Radar (<http://www.youtube.com/watch?v=fw1LqE-GBAA>) » m'ha fet imaginar escenes sota una carpa de circ amb pallassos armats fent ballar criatures amb piruletes gegants i somriures de pànic.

He acompanyat moments de trànsit i espera dins un cotxe per carreteres del Puymorens amb «Felt Mountain (<http://www.youtube.com/watch?v=X-qov7Ctmkc>) ».

He vist escenes de l'lit d'un James Bond amb la cara de Sean Connery on hi sonava «Pilots (<http://www.youtube.com/watch?v=u7H9XjTTY08>) ».

M'he fet mal sense voler escoltant «Paper Bag (<http://www.youtube.com/watch?v=tAUZiMwpyMc>) ».

He fet dissabte -per dins i per fora- amb «Human (<http://www.youtube.com/watch?v=qs6F1KwzGwE>) » a les orelles i sabatilles als peus.

«Lovely Head (<http://www.youtube.com/watch?v=ITi6uat0BuQ>) » s'engega sola quan penso en algunes persones.

M'ha caigut la casa, la cavalleria i la realitat a sobre amb el patetisme de les notes de «Horse Tears (<http://www.youtube.com/watch?v=VPPMOtrMV7s>) ».

He ballat «Utopia (<http://www.youtube.com/watch?v=OB5Qoy8JHdl>) » amb un nano d'un any als braços que reia desesperat mentre sa mare li cantava ?Utooooooooo?? i, amb el seu parlar macarrònic, ell feia ?...piaaaaaaaaaa? -*explota, explota mi corazón*.

Si fuera un disc voldria ser «Felt Mountain (http://www.youtube.com/watch?v=iKAsuvwDP_Q) » de Goldfrapp.

V?deo: http://www.youtube.com/watch?v=iKAsuvwDP_Q

@drudibuixa (<https://twitter.com/drudibuixa>)